

מ"ת 23/07/42900 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד עלי אלנעامي (עוצר) ע"י, מוחמד אלנעامي

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 23-07-42900 מדינת ישראל נ' אלנעامي(עוצר)
מ"ת 23-07-42856 שם תיק ללא שמות חסויים

לפני כבוד השופט נסר ابو טהה
הمحكمة מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)

נגד 1. עלי אלנעامي (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד ציקי פולדמן
2. מוחמד אלנעامي
ע"י ב"כ עו"ד מירב מזרחי

החלטה

1. זהוי בקשה למעצרם של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם, על רקע כתוב אישום המיחס להם לכואורה עבירות בנשך (נסניה והובלה) - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין + סעיף 29 לחוק. בנוסף למושב 2 עבירות בנשך, החזקת נשך - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפה לחוק - עבירות מיום 25.06.2023.

2. בתמצית התמצית - המשיבים שהנים אחים, נשאו והובילו נשך מסווג אקדח חצי אוטומט תוצרת בלגיה. בנוסף, המשיב 2 מיחסת לו גם עבירה של החזקת נשך - שכן בתוך האקדח שהוא מוסלק בתוך מזרן בבitem, נמצא גם מחסנית המכילה שני כדורים בקוטר 9 מ"מ, כשהוא עטוף בגרב בצעע לבן.

3. בהדר魑 מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכואורה ועילות מעצר, הופנו המשיבים לקבלת תסקרי מעצר מעת שרות המבחן. בתמצית - עלי בן 19, רווק, נעדר עבר פלילי, סימ 12 שנות לימוד. מוחמד בן 21, רווק, נעדר עבר פלילי, סימ 10 שנות לימוד. עובר למקצוע התגוררו בבית בני משפטם ביישוב חורה.

התרשומות שרות המבחן - השירות מתרשם מהמשיבים כבעלי יכולות ורabelaיות וקוגניטיביות תקין, המביעים רצון לניהל אורח חיים מתפרק במשור התעסוקתי ושאיפות חיוביות במישור המשפחה. מайдך, התרשום השירות מצמצום וטשטוש על רקע נסיבות מעצרם, פער בין האופן בו הציגו את התנהלותם לבין נסיבות מעצרם, اي בהירותם ביחס לשדריהם השוללים, קושי לבחון את התנהלותם באופן ביקורתי, הבעת עמדות מטשטשות ומפחיתות ביחס לחלקים הבעיתיים אצלם, קושי להציג גבולות פנימיים וחיצוניים - **קיימת רמת סיכון להtanegot עוברת חוק**.

בפני שירות המבחן הוצאה חלופה עבור שני המשיבים, בדמות מעצר בית מלא ביישוב חורה, אצל דודם עצאת אלנעامي, בן 44, תחת פיקוחו וכן פיקוחם של סאבר אלנעامي, בן 44, יוסף אלנעامي, בן 27 (להלן: "כתובות החלופה" ו"הערבים המפקחים").

עמוד 1

שירות המבחן נפגש עם העربים והתרשם מערבים שהביעו עמדות הנוגדות שימוש או החזקה של נשק וכן ערבים סמכותיים המבינים את תפקידם.

יחד עם זאת, מצין שירות המבחן, כי לאור התרשםותו מהערכת סיכון להישנות התנהלותן עוברת חוק, וכי קיימ בער בין האופן שהמשיבים הציגו את עצמן לבין חומרת העבירות המียวחות להם, לצד עמדותיהם המטשטשות ביחס להתנהלותם טרם המעצר, נראה, כי לא קיימת שלמות להליך טיפול הכלל בחינה מעמיקה וביקורתית של מעשיהם. משכך, לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית בעניינם. באשר לחלופה שנבחנה - מצין שירות המבחן, כי אין הרחקה משמעותית מסביבתם הטבעית, ובשים לב לאופי העבירות המียวחות להם, אינם באים בהמלצת לשחרורם.

4. **ב"כ המשיבים** עתרו להפנות את המשיבים לקבלת תסקרים משלימים, במסגרתן יוצעו חלופות מרוחקות מסביבתם הטבעית, שכן שירות המבחן התרשם באופן חיובי מהערבים שנבחנו, לרבות מיכולתם להיות ערבים סמכותיים כלפי המשיבים. עוד נטען, כי מדובר בשיבים צעירים, נועדרי עבר פלילי, נמנים למשפחה נורמטיבית, נתונים במעצר לראשונה בחיהם תקופה ממושכת יחסית, חוותית המעצרקשה עבורה. **מנגד, ב"כ המבוקשת** עתר לדוחות את בקשת הסגירות להפנות את המשיבים לקבלת תסקרים משלימים, ולהורות על מעצרם עד תום ההליכים המשפטיים נגדם, שכן קמה לחובת המשיבים עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחס"פ, מכיוון שביצעו לכואורה עבירות בנשק. עוד נטען, כי גיל צעיר והעדר עבר פלילי, אינם מהווים נסיבות חריגות וויצואות דופן, המצדיקות המשך בחינת חלופות מעצר בעניינם, וביתר שאת, שלא הובאו טעמים מיוחדים וככדי משקל המצדיקים סטייה מהמליצה שלילית של שירות המבחן. לגופם של דברים, טוען, כי שירות המבחן התרשם מקיומה של רמת סיכון להישנות עבירות דומות. כך גם שירות המבחן התרשם ממאפייני אישיותם והתנהלותם הטבעית, בדמות טשטוש וצמצום, קושי לבחון התנהלותם הטבעית, לרבות בגיןם של קשריהם השולטים. ומכך, אף שירות המבחן התרשם, כי המשיבים לא בשלים להליך טיפול, הכלל בחינה מעמיקה וביקורתית של מעשיהם. משכך, אין בחלופה מרוחקת כדי להשיג את תכלית המעצר.

5. דין והכרעה

המדיניות השיפוטית שהתווה בית המשפט העליון בעבירות נשק ככלל קובעת, כי נקודת המוצא היא מעצר מהורי סוג ובריח, שכן הכלל הוא, כי עבירות מסווג זה מקומות חזקת מסוכנות סטטוטורית, אשר ככלל, חלופת מעצר לא תאינה, אלא במקרים חריגים ומטעמים מיוחדים שיירשמו (ראה סעיף 21(א)(1)(ג)(2)-22ב(ב)(1) לחוק המעצרים), לרבות בעניינם של נאים צעירים נועדרי עבר פלילי, לצד תסוקיר חיובי, גם כאשר מדובר בקטין).

זאת ועוד, קיימים מקרים של מעצר עד תום ההליכים בעבירות נשק, אף מבלי הצורך להפנות לקבלת תסוקיר מעצר של שירות המבחן (בש"פ 4442/22, מחמוד ابو ג'ודה נ' מדינת ישראל, כב' השופטת כנפי- שטיינץ (אף לא הפניה לקבלת תסוקיר); بش"פ 5407/22, פלוני נ' מדינת ישראל - כב' השופט י. כשר (אף לא הפניה לתסוקיר); بش"פ 1925/22, מדינת ישראל נ' פלוני - כב' השופט י. עמידת; بش"פ 21/7776, חmaze אלכתנאי נ' מדינת ישראל - כב' השופט י. עמידת; بش"פ 19/8026, מדינת ישראל נ' רמדאן זידאת - כב' השופט ג. קרא;

בש"פ 21/6890, מדינת ישראל נ' כארם שrif - כב' השופט ג. קרא; בש"פ 4930/22, פירס חשים ומחמד עבדין נ' מדינת ישראל - כב' השופט ד. ברק-ארז; בש"פ 21/6556, מדינת ישראל נ' אברהים שייח'-יוסף - כב' השופט ע. פוגלמן (אף ללא הפניה לקבלת תסקיר); בש"פ 22/79, מוחמד סולימאן נ' מדינת ישראל - כב' השופט ג. סולברג; בש"פ 20/7023, מוחמד עלאווי נ' מדינת ישראל - כב' השופט י. אלרון; בש"פ 20/4370, תאמר חמדן נ' מדינת ישראל - כב' השופטת ע. ברון; בש"פ 5245/20, חسان שני נ' מדינת ישראל - כב' השופט ד. מינץ; בש"פ 6085/22, אברהים אזרגנה נ' מדינת ישראל - כב' השופט א. שטיין; מ"ת 22-57684-05-22, בית המשפט המחויז באר-שבע - אף ללא הפניה לתסקיר; מ"ת 22-1463-10-22, בית המשפט המחויז באר-שבע - אף ללא הפניה לתסקיר; עמ"ת 22-5672-09-22, בית המשפט המחויז באר-שבע - אף ללא הפניה לתסקיר.

6. גם בעניינים של קטינים (ראה בש"פ 1925/22 - עניינו קטין, לצד תסקיר חיובי וחסר זאת, בית המשפט העליון הורה על מעצרו עד תום ההליכים, תוך ציון: "המחוקק הנחה את בית המשפט כי הכלל הוא אם יורם - לא משתחררים. זה הכלל").

7. מעט החלטות שניתנו לאחרונה החורגות במעט מהגישה העיקרית בבית המשפט העליון, אין משקפות שינוי בהלכה, אלא עדמה של מיעוט השופטים ודומני, שנכון יהיה בעניין זה, לילכת בעקבות הרוב.

8. יחד עם זאת, לצד כל זה, ניצבת גם חובתו של בית המשפט להתבונן בכל מקרה לגופו, ולבסוף, האם בנסיבות העניין ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך הפגיעה בחירות הנאשם במידה פחותה והדבר נכון גם ביחס לעבירות נשך. אולם, דרךם של הרוב בבית המשפט מחייבת בכל זאת נסיבות חריגות עד מאוד בעבירות נשך ואין כאלה במקרה זה.

9. עיר אונכי להיות המשפים צעירים נעדרי עבר פלילי. אולם, אין בכךו זה כשלעצמם כדי לגבות נסיבות חריגות או יציאות דופן, המצדיקות במקורה דין, סטייה מנוקודת המוצא כפי שהתווה בית המשפט העליון בעבירות נשך, שכן השילוב בין רמת המסוכנות האינהרנטית הנלמדת מנסיבות המקירה והמעידות על נגישות המשפים לנשך לבין מאפייני אישיותם ודפוסיהם כפי שעמד על כך שירות המבחן בתסקיריו, לצד התנהלותם של המשפים בחקירה, אין מgalות הצדקה להמשך בבדיקה שחרורים של המשפים לחילופת מידע באמצעות תסקירים משלימים, שכן הבדיקות איננה בטיב העربים, אלא במעשה המיויחס למשפטים, וכן מאפייני אישיותם של המשפים, כפי שעמד על כך שירות המבחן. עוד בהקשר זה, הכלל שהותווה בפסקה, כי בהעדר טעמים מיוחדים וכבדי משקל, אין מקום לסתות מהמלצתה שלילית של שירות המבחן. טעמים כאלה לא הובאו בעניינים של המשפים.

10. לモתר לצין, כי המשטרה הציבה מלחמה בנשך ייעד. עוד בהקשר זה, הוצגו נתונים סטטיסטיים של המחויז הדרומי (בהלן מ"ת אחר 55069-02-20) שמלמדות על עליה מדאיג בשימוש באמל"ח.

11. אמן הבדיקה השיפוטית היא כמובן אינדיבידואלית, אולם נתוני המשטרה העדכניים מצביעים על עליה ניכרת

בשימוש בamuoz לחייב במחוז הדרומי בשנים האחרונות, ומלמדים על עצמת המ██ונות הטמונה בעצם ההחזקה (ראה בעניין זה בש"פ 10/5954).

12. לא אוכל לסיים מבלתי לציין כי הנشك מגלם סיכון פוטנציאלי שיישתמשו בו. מידת הסיכון למימוש הפוטנציאלי ניתנת להערכתה, בין השאר, גם לפי התפוצה של המקרים בהם נעשה שימוש בפועל בכל נشك בלתי חוקיים בסביבתו של מחזיק הנشك.

13. ריבוי המקרים של שימוש בפועל בנشك **לאחרונה**, במיוחד במחוז הדרום ובמגזר הערבי, מבigor את הערכת הסיכון הנבע מכל נشك ונשק. זאת גם לפני התmesh הפוטנציאלי, טרם נעשה שימוש באותו נشك עצמו. עוד בהקשר זה, יודגש שהנטול להפריך את חזקת המ██ונות הסטטוטורית הרובצת לפתחו של מחזיק נشك (כדי לשכנע בהחלטות חלופת מעצר) גובר בתקופות בהן נעשה שימוש רב בנشك, **כמו המזיאות דהיום**. כאמור, התנהלות המשיבים בחקירותם מהוות אינדיקציה הפוכה.

14. הגוף העברייני המחזק בנشك, בדרך כלל, יהיה ארגון פשיעה, כנופיה או משפחה ולא אדם בודד. גופ זה, בדרך כלל, יdag לכך שהנקש יאחז בפועל על ידי מי שאינו לו עבר פלילי כדי להקטין את הסיכון למעצר אם הנشك יתפס. משכך, המעצר בגין החזקת נشك שלא לצורך כדי לגודע את היד של הגוף המ██ון שלו - אף אם היד, ככלעצמה, אינה נראה כל כך מסוכנת, רק המעצר יכול לוודא שהיד לא תתחבר חוזרת לגוף העברייני, זאת בדומה לקטיעת שרשרת הפטת הסם בתחום הסמים, כפי שעמד על כך בית המשפט העליון בפסקתו.

15. הערה אחרונה לפני סיום, ובענונה, מוצאת מותב זה, אשר דין במשפט שנים כמותב קבוע בהליך מעצר עד תום ההליכים במחוז הדרום, מרבית כתבי האישום ובקשות המעצר שמובאים בפניו בתחום הנشك עניינים נאים צעירים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי. יכול והדבר מקורו בסכסוכי משפחות, בהתרוגנות עבריתנית רחבה, ביפויי הכספי והקלות הבלתי נסבלת בהשגת כלי נشك בלתי חוקיים. במקרה, מאצוי אכיפה מרובים מושקעים בגלוי כלי נشك לא חוקיים, בתפיסתם, במניעת השימוש בהם ובסיכול עבירות חמורות, וכן בפענוח העבירות ובhabat הנאים לדין. המעצר נדרש במלחמה זו, לא לשם הרתעה, אלא לשם מניעה בפועל של העבירות על ידי העצורים עצמם, שילמדו על עצם שהם נוכנים לרחותם את עצם ללחמה נגד החברה הנורמטיבית.

16. מן המקבץ לעיל, ובהעדר נסיבות חריגות וויצאות דופן או "טעמים מיוחדים שיירשמו", כנדרש על פי סעיף 22ב(ב)(1) לחוק המעצרים, הנהני מורה על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

ועתך ההחלטה ישלח לשירות המבחן ולב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י' חשוון תשפ"ד, 25 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.

